

השתמשו במישפחת הלך כדי למנוע את פירסום

האשמותי נגד המישרה * ביטלו את ההקלטה *

השוטרים היכו את מזל מ'זרחי * אחותה של רחל

כתבה לי שאיני אשם * מצאו אצלי דם תדנגולות

לפני שבועיים כינסו הוריה של רחל הזר, החילת שנרצחה באכזריות, מסיבת עיתונאים. במסיבה זו הם הטיחו האשמות חמורות בצעיר יורם ביכונסקי, הכרה של רחל, שנחשף עליידי המישרה ברציחתה. בין השאר האשימו את יורם בכך שהוא מכזה את זיכרה של רחל? כאמצעות "זיכרונות" שפורסמו ב"דיעות אחרונות". "הארץ" הכתיר ידיעה זו בכותרת "הרצחת וגם ירשת?" כתוצאה מסנייה זו אל ריגשות הציבור, מיחר עיתון הערב להפסיק את פירסום ה"זיכרונות" של ביכונסקי, ושערי העיתונות ננעלו בפניו — אחרי שהיו פתוחים בפני

מאשימו בשבועות שבהם ישב במעצר. עם כל הכבוד לריגשות המישפחה, שי נפגעה באסון כה כבד, סבור "העולם הזה" כי אין לשלול את זכותה לריגשות מיוזם כי כונסקי, ותהיה הדיעה על גישתו והתבטא אותו כאשר תהיה. הצעיר הואשם עליידי המישרה בהאשמות כבדות, פורסמו עליו דברים רבים, ובוודאי צריכה להיות לו הזכות להגיב ברבים ולפרסם את תשובתו מעל במה ציבורית. ברוח זו מפרסם "העולם הזה" להלן את דבריו של יורם ביכונסקי, על הנושאים שי נשאלו שנויים במחלוקת המורה עם שיחי ורוי בערכות.

המישרה

הציעה לי עיסקה!

כך הטיחו בי דברים שאני לא מאמין שאיזשהו אורח ישראלי היה מוכן שיטיחו אותם כלפיו: שאני חבלן, מרגל ובוגד. אבל אני הייתי חשוד במעשה-רצח. וזה לא היה בדיוק הזמן לצעוק חסם על זה שהם מאשימים אותי גם בבגידה.

כבר בחקירה הראשונה אמרו לי שיש להם הרבה האשמות נגדי, הן פליליות והן ביטחוניות. "אתה אבוד לגמרי", אמרו לי החוקרים. "אם לא נזכית את האחד, נזכית את האחר, ונכניס אותך למאסר-עולם." ואמנם, זה היה המוטו של האיומים שלהם — שאני אשב כל החיים שלי בבית-הסוהר. להודות על האמת, למרות ש"ידעתי כל הזמן שאני לא אשם, הרי עצם המחשבה שכך אולי אבלה את כל חיי, העבירה בי פעמים רבות צמרמורת. מהלך החקירה היה סיפור בפני עצמו. סמוך לתא המעצר שלי היה חדר חקירות ובו שני כיסאות, ושולחן שעליו מפה ירוקה. צמרת, שהתמרסם כל-כך בפרשה זו, מעולם לא חקר אותי. "אני ראש-הצוות, ואני עושה את עבודת החשיבה" — הסביר פעם.

אלה שחקרו אותי היו שני קצינים צעירים בדרגת מפקח. נוח פלד ואהרון יקום. הייתי יושב עם אחד מהם או עם שניהם, כשאני מולם, ליד השולחן. החקירה הייתה די בנועם. ללא צעקות, ללא הפחדות וללא מכות. לפי עמים היינו עושים הפסקה, ואז היו מזמינים אותי לקפה. לפעמים היו מציעים לי סיגריות. כל הפסקה לסיגריה או לקפה. בחקירה שנמשכת באופן רצוף 12-10 שעות, היתה באותו רגע חגיגה קטנה. עד היום, כשאני מצית לי סיגריה או שותה כוס-קפה, אני לא יכול שלא להיזכר עד כמה היה נהדר לעשות פעולות כה פשוטות בכלא.

סחיטה * מתוחכמת

חקירה מסוג שונה היתה זו של שירותי-הביטחון. שם חקרו אותי שלושה אנשים מיטוריים, שסירבו לומר לי אפילו את שמותיהם. החקירה שלהם, שנמשכה ארבעה ימים רצופים, היתה שונה לגמרי מזו של המישר. טרה.

היו מכניסים אותי לחדר גדול ומושיבים אותי על כיסא באמצע החדר. השלושה היו מסתובבים סביבי, וכי שאחד מהם היה מגיע מאחרי גבי, הוא היה מסתער עלי בצעקה: "מה זה אוואנגארד?" אחרי שהייתי עונה עליו הם היו מסתובבים, וכשאחר היה מגיע אלי, הוא היה

תא יורם ביכונסקי

אחרי שהשופט אישר, בעת שהובאתי בפניו לראשונה, כי אפשר לעצור אותי ל-15 יום, הביאו אותי לבית-המעצר ביגור. שמעתי את איש-המישרה, שהביא אותי, אומר למפקדי-הכלא, כחור בשם זאביק: "הסיווג הוא ביטחוני ופלילי." רק אז שמעתי לראשונה את העניין הביטחוני. אחר-

לניה הזר היא יודעת שאני זכאי

אחרי שהשתחררתי ממעצרי, ראיתי עניין ציבורי לפרסם ספר, שבו אגולל את כל אשר עבר עלי, ובעיקר פרקים חשובים על שיטות-החקירה של המישרה. חשוב היה לי גם לפרסם את האמת, לפחות כפי שאני רואה אותה, מאחר שהעיתונות ושאר אמצעי התיקשות ההמונית היו מוונים מאינפורמציה שהם קיבלו מהמישרה. בדרכים ישירות או עקיפות. אינפורמציה מכוונת זו גרמה הרבה עוגמת-נפש לי, למישפחתי, לידידי, ואפילו למישפחתה של רחל הלך וזיכרה.

הפרק הראשון בסיפרי עסק בהצגת הדמויות ובסיפור פרשת הרצח, והיה צריך להיות הרקע לכל סיפור חקירת המישרה. אינני חושב שפרק זה היה פגיעה בזיכרה של רחל. כשמעמידים את אשר כתבתי לעומת מה שפורסם כבר עליידי העיתונים, ביוזמת המישרה, כגון פרטים שגלחו כביכול מתוך יומניה, פרטים שהיו שקר רים גסים, קשה למצוא איפה ואיך אני השמחתי את רחל.

אחרי שהשתחררתי, התקשרו אלי מידעות אחרונות והבטיחו לי לפרסם מיספר פרקים מסיפרי. כידוע, מישפחת הלך ערכה מסיבת-עיתונאים אחרי פירסום הפרק הראשון, בעיקבות זאת החליטה מערכת ידיעות אחרונות להפסיק את פירסום הפרקים שלי. לדעתי, המישרה השיגה תמשה במישפחתה של רחל כבמשכיר למנוע את פירסום החקירה שהתנהלה נגדי. המישרה חוששת שאגלה על דרכי-החקירה שלה פרטים שעלולים ליצור לה דימוי שלילי, ולהציג אותה באור בלתי-אהוד.

חקירה * קפה וסיגריות

אומנם, אם היה הפירסום נמשך, הייתי מציג בפרקים קים הבאים את כל מהלך החקירה, ואת השיטות שנקטו נגדי, הן המישרה והן הש"ב. בזמן מעצרי ואחרי. כשהגעתי אל רבי-פקד אברהם צמרת, מרצוני החופשי, מבלי שעצרו אותי, הוא התייחס אלי יפה. לחצנו ידיים, הוא אמר לי שלום והטיל את הפצצה: "אתה רצחת את רחל, ואני אוכיח את זה." עניתי לו: "אתה מסיק את המסקנות עוד לפני שהעובדות בידך." מדיאלוג קצר זה כבר אפשר להבין את כל מהלך החקירה. זה היה הקו המנחה שלה. העלאת השערה, שיכנוע-עצמי של המישר טרה כי זוהי עובדה, ורק אחריכך מאמץ לאמת השערה זו בכל מחיר.